

L'STEI-i, un projecte viu

Sebastià Bonet,
ensenyament privat-concertat de Mallorca

“L’única afiliació que he tingut a la meua vida és la de l’STEI-i. L’STEI-i, al meu entendre, és l’únic sindicat que ha defensat sempre els interessos dels treballadors de l’ensenyament...”. Quan vaig sentir aquestes paraules vaig pensar que tenc la sort de formar part d’un projecte que realment val la pena. Les paraules les havia dit un professor de secundària d’un centre concertat i de la meua mateixa especialitat, a la presentació d’un llibre que un membre d’aquest sindicat va publicar l’any passat. Tant un com l’altre varen recordar durant l’acte que en els nostres inicis professionals varen fer feina al centre al qual durant bastant més d’una dècada he vingut exercint com a professor; per tant, en certa manera els sent com a companys de claustre encara que llavors la vida els hagi dut cada un pel seu camí.

Però, realment, aquesta afirmació cobra força especial en moments durs com l’actual, quan pareix que la crisi aclapara tots els focus, i la necessitat de cercar-ne un culpable posa el punt de mira sobre els sindicats.

La crisi l’hem sentida al nostre sector i ben de prop. Tenim ben present fets com la no aplicació de l’Acord de 2008, que ens va dur a jornades de vaga en el seu moment; també recordam la jugada de les patronals majoritàries que es negaren a signar una reprogramació del mateix acord, que també havia lluitat l’STEI-i tot sol al carrer i als despatxos, si no la signaven els seus dos sindicats. I tot això per a no parlar de la retallada de sous, un fet totalment impensable temps enrere.

Avui pareix que tot és negatiu i és com si després de dos anys de recessió econòmica la feina de tots aquest anys s’hagués esvaït. I

no és així; jo em nego a tenir aquest sentiment i vull recordar totes les millores que, amb els esforços de l’STEI-i, el nostre sector ha anat aconseguint.

Els que vàrem començar a fer feina a principi dels 90 hem vist tota una sèrie de millores molt importants en les nostres condicions laborals, a partir de l’arribada de les competències autonòmiques, basades en els principi d’analogia recollit a la LODE abans, i LOE ara i sobretot a partir dels acords de 2001 i 2004. Estam parlant del temps en què l’STEI-i ha pogut seure a la mesa de negociació com a sindicat que comptava amb la confiança d’una majoria molt significativa de les persones treballadores del que avui en dia és l’ensenyament concertat.

L'Acord de l'11 de maig de 2001 va suposar la introducció del CRIB a la nostra nòmina, l'increment de plantilles i la reducció d'una hora en el nostre horari lectiu.

L'Acord de 2004 va fer possible que tenguéssim successius increments del CRIB, així com la introducció del complement per al PAS i del complement per als llicenciats que feim classe al primer cicle d'ESO. També va establir un calendari que donava continuïtat a la paga dels 25 anys.

L'Acord de 2008 havia de permetre una fita molt important per al nostre sector, en el llarg camí de l'equiparació, com era la consecució del primer sexenni. Hem de tenir en compte que només tenen aquest concepte a les seves nòmines dues comunitats, a més de la nostra.

També consolidava la paga dels 25 anys per a les persones que els complien dins el marc del V conveni, i permetia l'aplicació de l'acumulació de les hores de lactància en un mes més de permís per maternitat.

I finalment, augmentava el CRIB en 140 €, que era la distància en aquell moment existent amb els companys interins de la xarxa pública i fermava l'Administració a negociar novament aquesta equiparació en el cas que al final de l'acord s'hagués produït un nou distanciament en la retribució dels interins de l'escola pública.

Això era l'equiparació en majúscules, i encara trobaríem papers d'altres

sindicats dient que l'STEI s'havia venut a aquest acord al·legant una "suposada crisi econòmica" que estenia la seva amenaça sobre nosaltres. Una vegada més el temps dóna i lleva raons.

En el marc que ens movem, tots sabem que aquest és un any electoral, i que tothom ha de moure les seves armes. És la grandesa de la democràcia. Però en el moment que no tot els agents compten amb el mateix tipus d'armes, i la part patronal es posa al mig, el joc democràtic s'ha romput. Un sindicat ha de convèncer amb els arguments, la feina feta, la coherència, i la seva ideologia. I la gent decideix quina és l'opció amb la qual més s'identifica.

El projecte de l'STEI ha generat prou arguments per a defensar-se per ell mateix. Però quan s'acosten les eleccions, com passa enguany, es comencen a veure moviments poc raonables en torn del procés màxim de democràcia que representen les eleccions, en aquest cas dels representants dels treballadors a cada una de les empreses que són els centres educatius.

Tots hem assistit als missatges de por que han llençat, ja no només els altres sindicats sinó també altres agents socials com són les patronals. A alguns centres s'ha permès o s'ha contribuït a la contaminació mesclant les funcions d'una i altra part del que és la mesa de negociació.

Els plantejaments, la ideologia i les reivindicacions que vénen des d'alguns sindicats es confonen

d'una manera poc sana amb els interessos de les patronals. Això és un fet que admet poca discussió. Independentment d'ideologies i de tendències, el que està clar és que la màxima fita dels sindicats ha d'esser la defensa de les condicions laborals de les treballadores i treballadors de qualsevol sector.

I en aquest cas, la fruita madura ha caigut de l'arbre amb la creació d'una plataforma. És una plataforma que ja ha nascut en un moment molt concret, just al principi dels processos electorals de l'ensenyament concertat. I ja ha nascut amb la confusió d'informacions voluntàriament equívokes, mentint sobre els seus terminis de creació i sobre la suposada convidada a totes les entitats patronals i sindicals, que en realitat ni s'havia produït el dia que la premsa ja publicava la llista d'entitats que la integraven.

L'aval més importat de l'STEI és la feina feta. L'STEI, malgrat el temps que ens toca viure, segueix duent endavant la tasca que la nostra afiliació ens té encomanada, que és la lluita pels drets de les treballadores i treballadors. I això ho fa sense desatendre altres temes tan importants com són la defensa de la llengua i la cultura pròpies, la cooperació internacional, la igualtat d'oportunitats entre gèneres o la sostenibilitat. Tots aquests objectius conformen, al meu entendre, el projecte de l'STEI, al qual la confiança de tanta gent del món de l'ensenyament concertat, i de tots els altres sectors on hi és present, han fet tan gran. □